

BULGARIA: here we are

Nieuwsbrief juli 2021

Coronatijd.

(We horen vanuit Popovtzi natuurlijk dat de situatie rondom corona nu weer meer twijfelachtig is geworden. Op het moment van vertrek was voor ons alles veilig (binnen de beperkende maatregelen).

We hebben ons zo goed mogelijk voorbereid op onze reis. Dus als wat we dachten te kunnen doen, hebben we gedaan. Alle vignetten voor Oostenrijk, Hongarije, Roemenie en Bulgarije vooraf geregeld. Natuurlijk de corona-check app, bewijs dat we gevaccineerd zijn en een papieren versie.

Hiernaast kun je lezen hoe het ons verging

Als u twijfelt of we echt weg zijn: Er is een

TO GO OR NOT TO GO

Einde aan onzekerheid: we kunnen gaan. We vertrekken in de morgen. De familie in Dieren zwaait en bidt ons uit. Afscheid nemen van het Tilburgse deel was al wat eerder. Na 22 maanden weer naar Bulgarije. Wat zal het brengen? Hoe zal het zijn bij de grenzen? We hebben gedaan wat we kunnen aan voorbereiding. We zien uit naar de mensen die we nu lang gemist hebben. Weemoed om wat we achter laten. Geregelde contacten met kinderen, kleinkinderen en familie. Maar zoals alles is in het leven: het is maar tijdelijk. We hebben Mozes aangehaald uit Exodus 33: Indien Gij zelf niet meegaat, doe ons van hier niet optrekken. In gewoon Nederlands: we blijven thuis als God niet meegaat. We zijn weg.

ONDERWEG.. NAAR..

OOSTENRIJK: Thalgau

We hebben ons zo goed mogelijk voorbereid op onze reis. Dus als wat we dachten te kunnen doen, hebben we gedaan. Alle vignetten voor Oostenrijk, Hongarije, Roemenie en Bulgarije vooraf geregeld. Natuurlijk de corona-check app, bewijs dat we gevaccineerd zijn en een papieren versie.

Van Nederland naar Duitsland... geen controle

Van Duitsland naar Oostenrijk... geen controle

De eerste dag reizen zit er op als we bij vrienden in Thalgau arriveren. Met de Oostenrijkse gastvrijheid ontvangen.

Bijpraten, eten, drinken, slapen, ontbijten en op weg.

De eerste etappe zit er op: ongeveer 950 kilometer.

DOOR HONGARIJE NAAR ROEMENIË: Carancebes

Naar Linz, Wenen, de grens over naar Hongarije. En als het goed gaat ook royaal in Roemenie een stop voor de avond. Gasthuis BICA is gereserveerd in Caransebes.

videootje gemaakt van ons vertrek. Dat is te zien op de site van Rafael Den Bosch onder het kopje Bulgarije. Daar kunt u zich inschrijven voor de nieuwsbrief die vanuit Bulgarije geregeld zal verschijnen.

U kunt zich ook laten inschrijven voor de nieuwsbrief (als u dat nog niet gedaan heeft) door een email te sturen naar albertvanbrunschot@live.nl

Contact
albertvanbrunschot@live.nl

Giften (ANBI)

Rafael Den Bosch

- NL48RBRB0878546502 - Giften voor Bulgarije

We naderen de grens en zien enigszins ongerust uit naar de grens: Hongarije is altijd lastig voor ons. Na enige tijd zien we het bord; welkom in Hongarije. We kijken elkaar aan. Geen grenscontrole? Geen coronabewijzen? Nee dus.

Een drukke maar behoorlijk goede weg. Bij Budapest is het superdruk. Maar na en met een drie kwartier

vertraging rijden we verder over een erg Brabants aandoende weg. Vlak, veel populieren en berken langs de weg. Alleen de accacias wijzen op een ander klimaat. Bij de grens even stoppen. Een vriendelijke jonge dame vraagt waar we naar toe gaan. Bulgarije.. een fijne tijd toegewenst. Paspoot nog even laten zien en we kunnen verder. Wij zitten natuurlijk te popelen om ons

vaccinatiebewijs te laten zien. Maar weer niet. Verder op weg... nog steeds, maar minder, door dorpjes. Hoe lang het was en hoe heet. Balkanchauffeurs die hun en andermanslevens riskeren bij inhaalmanoeuvres. Alvast wennen aan straks.. in Bulgarije.

Na zo'n dagreisje van ongeveer 800 kilometer komen we bij Caransebes.

Even het adres opzetten op navigatie. Adres onbekend. Dus bij Booking... geen route aangegeven. Wat is wijs? Gewoon iemand vragen, toch.

Carancebes is uitgestorven. Uiteindelijk zien we een man lopen. Dus stoppen en met de reservering in de hand naar de man toe.

Hij gaf aan dat hij wist waar het was. Bica? Fermé. Hij sprak een beetje Frans. Ik rijd wel mee. Hij voorin..Sjannie naar achter. A droit.. a gauche.. stop...

hier woon ik. Hij stapt uit. Sjannie weer voorin en rijden. Over onverharde weg, bomen naar elkaar toegroeiend, een smal weggetje, verop een huis aan de linkse kant in de verbouw, leeg. Dan maar draaien, wat verderop is een soort inrit. Maar niks draaien... een vrouw van middelbare leeftijd staat ons uitbundig te verwelkomen. Bica.. gesloten, maar open voor ons. Eten?

Normaal niet maar ze maakt wat voor ons. Gegrilde balkankip en een salade met groenten uit eigen tuin. Als we willen afrekenen laat ze aan ons over wat te betalen. Een mooie kans om te zegenen. Wij zijn gezegend.. een "toevallige" boodschapper die de weg wijst en een goed gasthuis.

DERDE ETAPPE: Popovtsi

Vroeg in de morgen op weg naar ons huis in Popovtsi, via de brug in Vidin. File van minsten 5 kilometer voor de grens... voor vrachtwagens. Op de resterende linkerbaan met tegemoetkomend verkeer gaan we naar de grens en het tolhuis. Redelijk druk maar na een half uur zijn we de grens over en zijn we in Bulgarije. Opnieuw popelen met corona-spul. Alweer niet nodig. Hoe is het spreekwoord ook weer? De mens lijdt het meest, met de dingen die hij vreest. Het laatste deel van de reis is qua kilometers het kortst. Maar ook het meest intensief... zeker als je de afgelopen twee dagen er al 1700 kilometer op hebt zitten. Maar we halen het, zonder noemenswaardig probleem.

We hebben de eerste blijde gezichten weer gezien en weer vrienden ontmoet. Zeker in het lokale winkeltje waren ze blij toen we onze eerste boodschappen daar deden.

Inmiddels zijn we aan het settelen: waterfilters schoonmaken, poetsen, afspraken maken en weer effe wennen. Dat

laatste gebeurt weer snel.

Weer genieten van het weer, de wielewaal, specht, ringmussen en grauwe klauwier. En

van de fladderende vlinders en de prachtige flora. En wennen aan

vrienden, buren, voorbijgangers die pruimen, komkommers en aubergines brengen. En proberen te wennen aan niet

binnenlopende familieleden.

We zien uit naar de komende tijd.